

Väljaandja:	Vabariigi Valitsus
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	algtekst-terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	29.07.2006
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	08.01.2009
Avaldamismärge:	RT I 2006, 34, 265

Isikliku sõiduauto teenistus-, töö- ja ametisõitudeks kasutamise kulude hüvitise maksmise tingimused ja piirmäärad

Vastu võetud 14.07.2006 nr 164

Määrus kehtestatakse «[Tulumaksuseaduse](#)» § 13 lõike 3 punkti 2 ja § 48 lõike 4 punkti 5 alusel ning kooskõlas § 13 lõike 3 punktiga 2¹ ja § 31 lõike 1 punktiga 8 ning «[Sotsiaalmaksuseaduse](#)» § 2 lõike 1 punktiga 7.

§ 1. Reguleerimisala

(1) Määruses sätestatakse avalikule teenistujale, töötajale ja juriidilise isiku juhatuse või juhatust asendava organi liikmele teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel isikliku sõiduauto kasutamise kulude maksuvaba hüvitise maksmise tingimused.

(2) Määruses sätestatakse puudega teenistujale, töötajale ja juriidilise isiku juhatuse või juhatust asendava organi liikmele maksuvaba hüvitise maksmise tingimused seoses isikliku mootorsõiduki kasutamisega sõiduks elukoha ja töökoha vahel, kui selleks ei ole võimalik kasutada ühistransporti või kui ühistranspordi kasutamine põhjustab isiku liikumis- ja töövõime olulist langust.

(3) Isikliku sõiduautona või mootorsõidukina käsitatakse teenistuja, töötaja ja juriidilise isiku juhatuse või juhatust asendava organi liikme kasutuses olevat sõiduautot või mootorsõidukit, mis ei ole tööandja omanduses ega valduses.

(4) Määrust ei rakendata nende teenistus-, töö- või ametilähetusega seotud sõidukulude suhtes, mis hüvitatakse Vabariigi Valitsuse 22. detsembri 2000. a määruse nr 453 «Töölähetuse kulude hüvitiste ja päevaraha määrad ning nende maksmise tingimused ja kord» või Vabariigi Valitsuse 28. märtsi 2001. a määruse nr 108 «Teenistuslähetuse kulude hüvitamise ja päevaraha maksmise tingimused, ulatus ja kord» alusel.

§ 2. Hüvitise maksmise põhimõtted

(1) Isikliku sõiduauto kasutamise eest teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel võib maksuvabalt maksta:

- 1) sõitude kohta peetud arvestuse alusel arvatud, §-s 5 sätestatud hüvitist või
- 2) paragrahvis 6 sätestatud arvestuslikku hüvitist.

(2) Puudega isikule elukoha ja töökoha vaheliste sõitude eest hüvitise maksmisel kohaldatakse §-des 3–5 teenistus-, töö- või ametisõitude kulude hüvitamise kohta sätestatud. Kui § 1 lõikes 3 nimetatud mootorsõidukit kasutatakse nii sõiduks elukoha ja töökoha vahel kui ka sama paragrahvi lõikes 1 nimetatud teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel, võib nimetatud mootorsõiduki kasutamise kulusid maksuvabalt hüvitada kokku §-s 5 sätestatud piirmäära ulatuses.

§ 3. Nõuded hüvitisele

(1) Maksustamisele ei kuulu hüvitis, mis ei ületa §-s 5 või §-s 6 sätestatud piirmäära ning mille kohta on vormistatud tööandja, asutuse juhi, juriidilise isiku pädeva organi või tema poolt volitatud isiku kirjalik otsus, käskkiri või korraldus, milles näidatakse:

- 1) hüvitist saava isiku ees- ja perekonnanimi;
- 2) sõiduauto riikliku registreerimismärgi andmed, kui ei peeta §-s 4 sätestatud arvestust;
- 3) sõidu eesmärk, kui ei peeta §-s 4 sätestatud arvestust;
- 4) hüvitise suurus;
- 5) sõidu kuupäev või periood, mille jooksul tehtud sõitude kulusid hüvitatakse.

(2) Otsusele, käskkirjale või korraldusele lisatakse:

- 1) sõiduauto kasutamise õigust tõendava dokumendi koopia;

2) paragrahvi 6 alusel hüvitise maksmise korral hüvitise saaja kinnitus, et muu isik temale või selle sõiduauto eest muule füüsilisele isikule § 6 alusel hüvitist ei maksa.

(3) Otsusele, käskkirjale või korraldusele ei ole lõikes 2 nimetatud koopiat või kinnitust vaja lisada, kui selles esitatavad andmed ei ole muutunud, võrreldes eelmisel korral esitatutega.

§ 4. Arvestuse pidamine

Kui sõiduauto kasutamise kulude hüvitamisel peetakse arvestust, siis näidatakse selles:

- 1) sõiduauto kasutava isiku ees- ja perekonnanimi;
- 2) sõiduauto riikliku registreerimismärgi andmed;
- 3) sõiduauto spidomeetri kaugusmõõdiku alg- ja lõppnäit iga teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel tehtud sõidu korral;
- 4) kuupäev ja sõidu eesmärk iga teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel tehtud sõidu korral.

§ 5. Hüvitise piirmäär arvestuse pidamisel

Paragrahvis 4 sätestatud arvestuse pidamisel ei maksustata hüvitist 4 krooni ulatuses ühe teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel sõidetud kilomeetri kohta, kuid mitte rohkem kui 2000 krooni ulatuses kalendrikuus tehtud sõitude eest ühe hüvitist saava füüsilise isiku kohta. Kui füüsilisele isikule maksab käesoleva paragrahvi alusel hüvitist samas kalendrikuus tehtud sõitude eest mitu tööandjat, võib iga tööandja maksta maksuvabalt hüvitist 2000 krooni ulatuses.

§ 6. Hüvitise piirmäär arvestuse puudumisel

Kui sõiduauto teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmiseks kasutamise hüvitamisel §-s 4 sätestatud arvestus osaliselt või täielikult puudub, ei maksustata hüvitist 1000 krooni ulatuses kalendrikuus tehtud sõitude eest ühe hüvitist saava füüsilise isiku ja ühe sõiduauto kohta sõltumata sellest, mitme tööandja juures üks füüsiline isik teenistus-, töö- või ametiülesandeid täidab või mitme tööandja juures ühte sõiduauto kasutatakse.

§ 7. Rakendussäte

2006. aasta juulis tehtud sõitude eest § 6 alusel hüvitise maksmisel ei maksustata hüvitist 1000 krooni ulatuses ühe füüsilise isiku kohta. Paragrahvi 3 lõike 2 punktis 2 nimetatud kinnitust juulis tehtud sõitude eest saadud hüvitise kohta ei esitata.

§ 8. Määruse kehtetuks tunnistamine

Vabariigi Valitsuse 20. detsembri 2002. a määrus nr 426 «Isikliku sõiduauto teenistus-, töö- ja ametisõitudeks kasutamise kulude hüvitise maksmise tingimused ja hüvitise piirmäärad» (RT I 2002, 107, 645; 2003, 12, 53) tunnistatakse kehtetuks.

§ 9. Määruse rakendamine

Määrust rakendatakse 1. juulist 2006. a.

Peaminister Andrus ANSIP

Rahandusminister Aivar SÕERD

Rügisekretär Heiki LOOT